

Sursa: "POPESCU"

00645/ 30.10.1972 ora 18³⁰

Casa: "LILLACUI"

Part. Mr. MINZAT I.

1/5 Bîr 2. "H"

NORA INFORMATIVA
=====

Mr. MINZAT = M

"POPESCU" = P

M.: Alte probleme? Cu Horvath ?

P.: Așa. În legătură cu Horvath și cu scriitorul de la Cluj. Din păcate ^{cu} Horvath n-am putut să discut, deși n-am întâlnit de două ori, pentru că eram tot timpul asediat: de soția lui și de un ziarist, nu știu de unde-i dar cred că-i de la București. E tot de limbă maghiară. Din cauza lor n-am putut să discut problemele care mă interesau. În schimb, fiind la Cluj la aceal scriitor (ZSIGMOND ISTVAN) mi-a făcut cunoștință cu doi colaboratori ai săi, LASZL FY CSABA, tot scriitor și un publicist de care nu-mi mai amintesc cum îl cheamă, dar știu că este colaborator foarte apropiat al său. Când vine încoace o să mă interesez cum îl cheamă și pe acesta. Am observat un lucru ce mi se pare bizar: acești oameni se poartă extrem de politicoși și amabili cu mine, fără a avea un motiv întemeiat. În fond ei știu că eu sînt un scribalaș modest și comun, pe cînd ei au un nivel mult mai ridicat, o cultură literară superioară. Se poartă însă atât de apropiat și atent că mă surprinde și-mi dă impresia că au nevoie de mine. Acum nu știu dacă au nevoie de țuică și de vin sau de alte treburi.

Cu Horvath am clarificat anumite treburi în legătură cu vizita acestui Zsigmond la Bistrița. Însă vreau să vă spun că simpla prezență, simpla cunoștință a lui Horvath cu acest Zsigmond, după părerea mea, constituie o axă motrice în această activitate pe care o

depune Horvath, în sensul că Horvath îl va duce pe acesta la toți cunoscuții lui, va face o expunere literară la școală, acest scriitor se va duce la Casa de cultură în cadrul cercului literar și cuvintele lui Horvath în prezentarea scriitorului vor provoca pur și simplu o renaștere a acestui simțămînt al lor. Eu l-am auzit de multe ori prezentînd un scriitor. Accentuează întotdeauna pe "ai noștri" însoțit e normal ca la cei care ascultă să se nască asemenea simțăminte: "că noi ăstia, noi maghiarii, noi trebuie să facem ceva, să fim laolaltă și să luptăm împotriva nedreptăților ce ni se fac. Lucrul ăsta eu l-am auzit simțit întotdeauna și-mi dău perfect de bine seama se reușește acest Horvath.

Acum insistă atît de mult ca să-l cheme pe acest Zsigmond și mi-a spus că-l vom duce acolo și dincolo, îl vom invita nu odată ci de 3-4, de 10 ori. Nu-l cunoaște decît după scrieri și-i apreciază mult scrierile sale. ales ultimul volum, interzis de cenzură.

Eu am primit cărțile de la Zsigmond, toate cele trei exemplare care i-au apărut cu dedicație. Imediat Horvath mi le-a sechestrat pur și simplu spunînd că nu reușit să pună mina pe ele și că el trebuie să fie primul care să le vadă, să le citească. Rîsîndu-se să nu puteam să-l refuz, i le-am împătunat să le citească. Am vorbit cu Zsigmond și mi-a spus că nu poate să vină decît la începutul lunii decembrie. Trebuie să-i dau un telefon lui Horvath și să-i spun că nu poate să vină în noiembrie.

Deja aici toți se pregătesc să-l primască. Atunci să vedem cum e să decurgă lucrurile. Mi-a spus să discut cu Zsigmond ca să vadă cum se poate apîna ca să i dea o față legală acestei infiltrații, cumva. M-a rugat să discut cu el pentru ca anumite cerințe să nu cumva să creadă că noi am face cutare sau cutare, să-i dăm și o "palmă legală", așa s-a exprimat.

Acum nu știu cum să fac, să discut cu Zsigmond sau cum vîșea spus Horvath? În orice caz, acum trebuie să-l invit.

M.: Sigur. Trebuie să-l invitați, să vă duceți acasă la Horvath cu el, să faceți prezentările de rigoare.